

In Museum Mayer van den Bergh te Antwerpen wordt een paneel tentoongesteld dat sinds 1969 wordt beschouwd als onderdeel van de Diestse koorbanken. Een deel van de bovenzijde is afgezaagd en ook aan de zijden is iets van het oorspronkelijke paneel ingekort. De achterzijde van het paneel toont contouren die aantonen dat het hier om een koorbankwang gaat. De koorbankwang is in 1898 door Fritz Mayer van den Bergh aangekocht.

In het landhuis Adare Manor (Ierland) – tegenwoordig in gebruik als luxueus hotel – bevinden zich twee panelen die vanaf het midden van de negentiende eeuw tot 2017 omgebouwd waren tot deuren. Deze panelen tonen scènes uit het leven van Maria en bisschop Sulpitius en zijn van oorsprong koorbankwangen. Op de zetel van Maria is het jaartal 1491 in Romeinse cijfers te lezen dat overeenkomt met de bronnen over de koorbanken in Diest.

Baron William Brougham liet tussen 1833 en 1848 de familiekapel, St. Wilfrid in het Engelse Brougham herinrichten. Twee wangen afkomstig van het Diestse koorgestoelte maken deel van het vernieuwde interieur. Beide wangen zijn gedecoreerd met een monogram.

Charles Scarisbrick erfde in 1838 het landhuis Scarisbrick Hall (Lancashire). In 1839 kocht hij 'a lot of stall seats end etc' of daar ook de twee koorbankwangen van Diest bij horen, is niet bekend. De twee wangen met draakachtige wezens als knoppen dienen nu als de zijden van een zetel met baldakijn.

In de Burrell Collection in het Schotse Glasgow bevindt zich een beschadigd koorbankfragment. Het paneel is verticaal doorgezaagd waardoor ongeveer een derde van het paneel verloren is gegaan. Op de zogenaamde achterzijde is in reliëf de aanzet van een knop en tussenschot zichtbaar. Dit wijst erop dat het paneel heeft gefunctioneerd als lage wang van een koorgestoelte. Op de voorzijde van de koorbankwang is een toren afgebeeld. Door het enige raam in de toren zien we het hoofd van een bisschop, te herkennen aan zijn mijter.

Voor de toren zit een slapende soldaat die met zijn elleboog rust op zijn helm en in zijn rechterhand een hellebaard houdt. Boven de voorstelling bevindt zich traceerwerk. Twee draken wiens staarten met elkaar verstrengeld zijn decoreren het dekstuk van de wang. Ook dit fragment behoorde eens tot het koorgestoelte van Diest. De omzwervingen van het fragment zijn met uitzondering van de koop in 1947 door William Burrell niet bekend.